

In Memoriam

Rudy Geldhof

D **Dinsdag**
21 april 1992

Scenarist van De Bossen Van Vlaanderen overleden

BRUGGE — Op paaszaterdag overleed de Brugse toneelschrijver-scenarist Rudy Geldhof (49). Hij schreef succesvolle televisiereeksen voor de BRTN, zoals o.a. „Klein Londen, Klein Berlijn“. Vorig jaar zond de BRTN zijn veelbesproken serie „De Bossen Van Vlaanderen“ uit, gebaseerd op de legendarische moorden van Beernem. Voor zijn toneelwerk ontving hij de Nestor de Tièreprijs, de Visser Neerlandiaprijs en de Prijs voor dramatische kunst van de provincie West-Vlaanderen.

Rudy Geldhof werd geboren op 13 oktober 1942 in Oedelem, maar sleet zijn jeugd jaren in verscheidene Oostvlaamse dorpen. In 1973 stichtte hij het Brugse kultuurcentrum De Kelk, waar de meeste van zijn stukken in première gingen. Hij schreef zowat 15 toneelwerken, waarvan „Het Souper“, „Eénentwintigen“, „De Vrije Madam“ en „Katanga Diane“ de bekendste zijn.

Vorige week nog woonde hij in Oostende de persvoorstelling bij van zijn nieuwste creatie „Prins Karel“, Graaf Van Vlaanderen (een produktie van Arca-Gent).

Sedert 1980 legde Geldhof zich volledig toe op zijn schrijversloopbaan. Zowel voor zijn recente toneelwerken als voor zijn televisie-opdrachten, inspireerde hij zich steeds meer op volksverhalen en -figuren uit zijn geboortestreek. De laatste maanden werkte hij aan een nieuw televisiescenario rond de jaren vijftig. In deze nieuwe serie wilde Geldhof zijn persoonlijke herinneringen omtrent de naweeën van de Tweede Wereldoorlog en de overgang naar de „golden sixties“ visualizeren. (PRO)

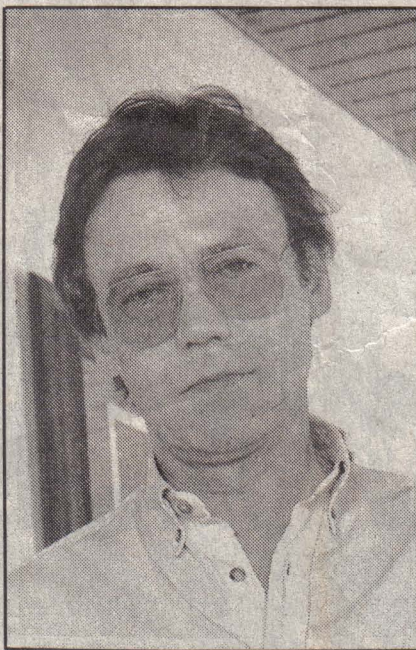
■ Van „Prins Karel, Graaf Van Vlaanderen“, het laatste toneelwerk van Rudy Geldhof, worden vanaf 23 april voorstellingen gepland in het ex-Volkshuis in Oostende, in het kultureel centrum De Dijk in Brugge en het Arca-teater in Gent. Jos Van Gorp voert de regie, Piet Balfoort en Rie Verschaeren vertolken de hoofdrollen.

Rudy Geldhof vond inspiratie in grillige Vlaamse volksaard

BRUGGE — Nauwelijks een week na de voorstelling van zijn laatste toneelcreatie — Prins Karel, Graaf Van Vlaanderen — overleed toneelacteur Rudy Geldhof in zijn woning in Brugge. Het bericht van zijn plotse dood betekent wellicht een zware klap voor de Arca-cast die de première van Geldhofs laatste toneelstuk voorbereidt. Geldhof richtte in 1973 het bekende cultuurcentrum De Kelk op. Hier gingen de meeste van zijn toneelwerken in première. De laatste jaren was hij vooral actief als scenarist voor de BRTN. Met de succesvolle series „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen Van Vlaanderen” verwierf hij erkenning bij het grote publiek.

Rudy Geldhof werd in Oedelem geboren in volle bezettingstijd (13 oktober 1942), maar bracht een groot gedeelte van zijn jeugd door in Knesselare. Na zijn studies oude humaniora zocht hij, met vallen en opstaan, zijn weg. Hij startte als lederbewerker in het ouderlijk handschoenenbedrijf in Knesselare, was vervolgens een tijd tolk, handelsreiziger, seizoenwerker en assistent-purser op pakketboten tot hij in 1973 zijn eigen Teater De Kelk in de Langestraat opende.

In zijn eerste stukken leveren die jeugdherinneringen en uiteenlopende professionele ervaringen een belangrijke tematische basis. In Eénentwintigen verwerkt hij o.a. zijn jeugdijaren in het ouderlijk handschoenenbedrijf

Rudy Geldhof: geboeid door stad en streek. (Foto VJB)

en zijn ervaringen als handelsreiziger tot een aangrijpend Vlaams drama. Kenmerkend voor de meeste van zijn vroege stukken is de scherpe manier waarop Geldhof zijn marginale figuren weet te typeren (Het Souper, Katanga Diane, De Vrije Madam).

In het begin van de jaren tachtig kwam Geldhof tot de vaststelling dat hij de exploitatie van zijn cultuurcentrum niet langer kon combineren met zijn professionele schrijversambities. Hij begon zich ook steeds meer toe te leggen op historische thema's, die heel wat prospectie en opzoekingswerk vergden. In opdracht van de BRTN schreef hij zijn eerste televisie-feuilleton Klein Londen, Klein Berlijn,

waarvoor hij zich baseerde op de oorlogs- en volksverhalen die zijn jeugdijaren kleurden.

De prins

Het succes van die serie zette hem ertoe aan ook meer controversiële onderwerpen aan te snijden. Dit resulteerde in de enigszins omstreden televisiereeks De Bossen Van Vlaanderen (rond de moorden van Beernem). In Prins Karel, Graaf Van Vlaanderen gaat Geldhof nog een stap verder. Hij laat de prins-regent vrijmoedig mijmeren over zijn jeugd, zijn familie, het koningshuis, zijn vrienden en vriendinnen, terwijl de inboedel van zijn villa in Raversijde openbaar wordt verkocht.

Vooraf in deze laatste stukken toont Geldhof een opmerkelijk inzicht in de grillige Vlaamse volksaard. De manier waarop hij de kleine intriges van een besloten Vlaamse gemeenschap behandelt, bewijzen zijn uitzonderlijk episch talent. Geldhof voelde zich zeer verwant met de personages die hij opvoerde en inspireerde zich voor hun typering vaak op volksfiguren en markante dorpsgenoten die hij persoonlijk heeft gekend. Heel wat informatie putte hij ook uit gesprekken met vrienden en kennissen van de geportretteerde personages of getuigen die de behandelde tematiek van nabij meemaakten. Door de herkenbaarheid van de (vaak nog altijd „aktuele”) situaties en de rake karaktertekeningen gaf hij zijn verhalen een aangrijpende en indringende dramatische geloofwaardigheid.

De jaren vijftig

Tot net voor zijn dood werkte Geldhof aan een nieuw scenario rond de

jaren vijftig. Voor dit verhaal baseerde hij zich nog direkter op zijn persoonlijke jeugdherinneringen omtrent de naoorlogse periode en de „golden sixties“.

Het ruwe basispatroon was al uitgetekend. Vanuit de ervaringswereld van een plattelandsjongen die naar de stad komt wonen, wilde Geldhof het

konflikt tussen twee werelden en verschillende generaties evoceren. Het lag in zijn bedoeling die basisintrige te stofferen met verschillende tijdsverbonden anekdotes, zoals o.a. het leven van de Brugse ambtenaar-verzetsheld Morsa, de bouw van de Berlijnse Muur, een vluchtpoging...

(PRO)

Een volkse Bruggeling

BRUGGE — Het onverwacht overlijden van Rudy Geldhof leek voor zijn vele vrienden in en om Brugge haast ongelooflijk. De toneelschrijver had nog afspraken gemaakt en wachtte met spanning op de première van zijn toneelwerk over prins Karel, waarvan hij de laatste repetities nauwgezet volgde en nog richtlijnen gaf. Zaterdag na de middag zat hij levenloos alleen in zijn huis in de Rodestraat in Brugge.

Geldhof schreef niet zomaar. Hij raadpleegde getuigen en zocht de plaatsen op waar hij zijn toneelfiguren in plaatste. Een paar weken geleden reden we nog samen met Piet Balfoort en regisseur Van Gorp naar het domein van prins Karel in Raversijde. Geldhof wou dat iedereen die bij zijn jongste toneelwerk betrokken was, ook kennis maakte met het huis en omgeving waar de prins woonde.

Rudy Geldhof was een eenvoudige jongen die met iedereen over de baan kon. Hij leefde mee met de mensen uit de volkse Langestraat in Brugge

waar velen nog goede herinneringen koesteren aan de jongeman die tot ver buiten zijn stad faam had verworven. Af en toe zonderde hij zich af om te schrijven aan zijn toneelwerken onder meer bij de paters van Steenbrugge. Maar dan had hij weer nood aan gezelschap om gewoon vriend te zijn met iedereen zonder onderscheid.

Roger Arteel werkte aan een biografie over Rudy Geldhof met verwijzingen naar diens vijftien toneelwerken. Midden het werk aan zijn 16de stuk werd Geldhof door de dood verast.

Geldhof bleef steeds geboeid door zijn stad en streek. Niet lang voor zijn overlijden liet hij zich ontvallen dat hij droomde van een toneelstuk of tv-spel over Guido Gezelle. De figuur van de priester-dichter sprak tot zijn verbeelding, omdat Gezelles leven zoveel meer inhield dan wat in de schoolboeken te lezen valt. Rudy Geldhof blijft voortleven in zijn werk en in de herinneringen van zijn vele vrienden.

(WSB)

■ Rudy Geldhof wordt zaterdag begraven. De rouwplechtigheid begint om 10 u. in de Sint-Annakerk in Brugge.

C U L T U U R

Scenarist Rudy Geldhof overleden

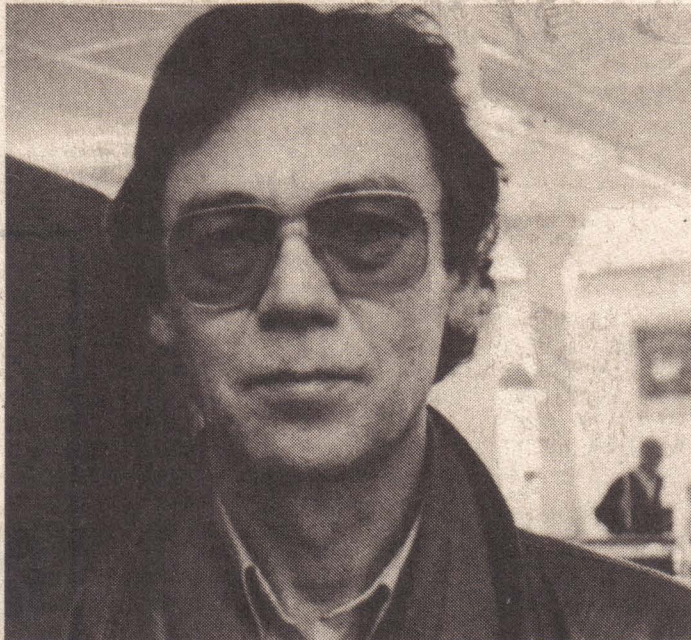
BRUGGE — De 49-jarige (toneel)schrijver en succesvolle televisie-scenarist van ondermeer «Klein Londen, Klein Berlijn» en het recente «De Bossen van Vlaanderen» werd zaterdagmiddag dood aangetroffen in zijn woning aan de Rodestraat in Brugge.

Rudy Geldhof die op 13 oktober 1942 in de Breydelstad geboren werd heeft zich de jongste jaren naar de top van de Vlaamse dramaturgie geschreven. Naast een vijftal filmscenario's, bewerkingen en wat vertalingen van buitenlandse auteurs, maakte hij naam met volksrealistische en vaak intimistische toneelstukken. Daarin verrichtte hij vaak graafwerk naar het gevoelsleven van het individu, dat bij hem meestal vruchteloos op zoek is naar een uitweg voor een gevoel van onmacht. Daarvan werden er een flink aantal bekroond en vertaald.

Zo kreeg hij voor «Lady Katanga» in '88 nog de Prix Becker voor de beste tekst op het Festival D'Evry voor café-theater in Parijs.

Eerder al werd hem in '84 de prijs Edmond Hustinx toegekend voor zijn gehele oeuvre en mocht hij in '80 De Visser-Neerlandiaprijs en de Nestor de Tièreprijs in ontvangst nemen voor «De Vrije Madam» en «Winnaars en Verliezers».

Rudy Geldhof maakte acht scenario's in opdracht van de BRTN-televisie, waarvan de bekendsten het zevendelig «Klein Londen, Klein Berlijn» (in '88) en het zesdelig «De Bossen van Vlaanderen» ('91) zijn. Hij leverde ook de tv-scenario's naar werk van Cyriel Buysse (o.a. «Lente» en «Tantes») alsook naar zijn ei-

Rudy Geldhof, Vlaams dramaturg aan de top / Foto doc.

gen stukken «Het Souper» en «De Vrije Madam», dat als toneelstuk met Jacques Vissenaken als travestiet meer dan 300 maal werd opgevoerd in België en Nederland.

Prins van de nacht

Aan zijn jongste toneelstuk «Prins Karel, Graaf van Vlaanderen» had hij de jongste jaren koortsachtig gewerkt, waarbij hij zich zorgvuldig documenteerde en ondermeer te rade ging bij Louis De Lentdecker, die steeds de beste relaties heeft gehad met deze «Prins van de nacht».

De première van het 13de toneelstuk van Geldhof, dat hij schreef in opdracht van Arca Gent, gaat op verzoek van de nabestaanden door zoals gepland op donderdag 23 april in Malpertuis Oostende. Ook de overige zestien voorstellingen in Oostende, Gent en Brugge zullen wor-

den gespeeld.

Rudy Geldhof zei onlangs nog dat hij een beetje verveeld zat met het feit dat uitgerekend op het ogenblik dat koning Boudewijn herstellende is van een heelkundige ingreep, hij met zijn stuk over Prins Karel — waarin nogal boude taal wordt gesproken — naar buiten komt.

Anderzijds had hij plannen om een nieuwe televisieserie te maken over de Jaren '50 voor de BRTN. «Maar als de BRTN er niet in slaagt om mij in de toekomst beter te betalen», zei Geldhof onlangs nog in een interview, «zal ik me in de toekomst tot VTM moeten wenden».

Geldhof wordt op zaterdag 25 april ten grave gedragen. De uitvaartplechtigheid heeft om 10 u. plaats in de Sint-Annakerk in Brugge. — SYK

Rudy Geldhof

overleden

Succesvol auteur en televisie-scenarist

stelde vorige week dertiende toneelstuk voor

■ BRUGGE

Begin vorige week was de 49-jarige Rudy Geldhof in Oostende nog druk in de weer naar aanleiding van de première van zijn jongste en dertiende toneelstuk «Prins Karel, Graaf van Vlaanderen». Het volkomen onverwacht bericht dat hij zaterdagmiddag dood in zijn woning aan de Rodestraat 33 werd aangetroffen, veraste tijdens de paasdagen iedereen.

Geldhof had de jongste twee jaar koortsachtig gewerkt aan zijn stuk over prins Karel, hij had zich uitvoerig gedocumenteerd en was voor een en ander te rade gegaan bij mensen die de «Prins van de nacht» van nabij hebben gekend, zoals Louis De Lentdecker.

Hij verwachtte veel van het stuk, maar zat ietwat verveeld dat een en ander uitgerekend in première zou gaan op een ogenblik dat koning Boudewijn herstellende is van een zware heelkundige ingreep.

«Allesbehalve verwonderlijk», zegt toneelrecensent Jan Vandamme, «want er komen nogal wat omstreden visies en uitlatingen van prins Karel in het stuk voor. Weliswaar historisch correct nagetrokken uitlatingen, maar die toch niet door iedereen in dank zullen worden afgenomen. Prins Ka-

rel, die in wezen een tragisch figuur was en die volkomen onvoorbereid toch zes jaar over het land heeft geregeerd, had ook zijn eigen taaltje als hij het over het koningshuis had. Zo was koning Boudewijn «le neveu» en koningin Fabiola «la sainte». Als hij van prins Albert sprak was dat «le motard» en Paola bestempelde hij steevast als «le mannequin».

„ Gewijde medailles, leder bewerken en seizoenwerk, „

Rudy Geldhof nam na zijn studies Grieks-Latijnse aan het O.L.V-College in Assebroek, tal van verschillende baantjes op. Zo was hij een tijdje lederbewerker en ook handelsreiziger voor het ouderlijk handschoenenfabriekje, om vervolgens allerlei seizoenwerk te verrichten in binnen- en buitenland.

«Hij was een tijdje controleur op de pakketboten naar Groot-Britannië», zegt literatuurminnaar Luc Decorte, «ook tolk en gedurende enkele jaren verkocht hij tijdens de zomermaanden gewijde medailles in Lourdes. Als hij er in die tijd in slaagde om in de zomer, met dubbel hard te werken, wat extra te verdienen, dan kon hij zich in de winter

integraal bezighouden met het schrijven.»

In '73 richtte Rudy Geldhof in Brugge het Centrum De Kelk op dat in '77 Teater De Kèlk werd en waarvan hij tot in '84 directeur bleef.

De Kelk werd erkend als D-gezelschap en nadat in '84 de subsidie geschrapt werd, besloot Geldhof definitief beroepsauteur te worden.

Na een vijftal filmscenario's, bewerkingen en wat vertalingen van buitenlandse auteurs, schreef Geldhof dertien toneelstukken,

waarvan een aantal onderscheiden werden met belangrijke prijzen. We vermelden «Katanga Diane», «Eenentwintigen», «Winaars en Verliezers», «De Vrije Madam», «Het Souper» en «Twee Vrouwen».

«Eenentwintigen» werd zeer recent nog hernomen door het amateurgezelschap Reynaert uit Sint-Kruis. Rudy Geldhof die steeds zeer bekommerd was over het leven dat zijn stukken gingen leiden, was aanwezig was op de première. Hij was ten zeerste opgetogen over de regie die in

Schrijven in een abdij

■ BRUGGE

Omdat Rudy Geldhof nogal eens in tijdnood durfde te verzeilen was hij dikwijls op zoek naar een onderkomen waar hij ongestoord aan het werk kon.

Zo is een flink stuk van het televisie-scenario van «Klein Londen, Klein Berlijn» geschreven in de abdij van Zevenkerken, waar niemand hem lastig viel en hij zich danzij de gastrije paters ook geen zorgen hoefde te maken over honger en dorst.

«Alhoewel hij de jongste jaren duidelijk naam maakte als toneelauteur en scenarist», zegt Luc Decorte nog, «is hij steeds bijzonder bescheiden

gebleven. Al had hij het gevoel dat een scenarist soms te veel op de achtergrond blijft, naar aanleiding van «De Bossen van Vlaanderen» kwam hij toch serieus in de clinch met Alfons Ryserhove.»

«Het moet mij toch van het hart dat als Alfons Ryserhove beweerde dat Rudy Geldhof «niks» van de Moorden van Beernem wist of begreep, Ryserhove zelf toch in de eerste plaats een verteller is. Ik heb me goed geamuseerd met hetgeen Ryserhove uit de doeken doet over de Beernemse moorden, en waarmee hij heel Vlaanderen afreist, maar ik vraag me toch af hoeveel procent daarvan niet verzonnen is.» — SYK

handen was van Rita Lommée en verklaarde dat het een van de beste, zoniet de béste, opvoering was die hij van «Eenentwintigen» ooit had gezien.

Al ging zijn voorkeur zonder twijfel naar het schrijven van toneelstukken dan werkte hij, in de eeerte plaats om den brode, van '83 af voor de televisie. Hij leverde acht scenario's af waarvan de bekendste «Klein Londen, Klein Berlijn» in '88 en vanzelfsrpekend «De Bossen van Vlaanderen» (De moorden van Beernem) in '91 waren.

Hij schreef ook televisiescenario's naar werk van Cyriel Buysse en ook zijn eigen creaties zoals «Het Souper» en «De Vrije Madam» met Jacques Vissenaken als travestietkokkin kwamen aan bod.

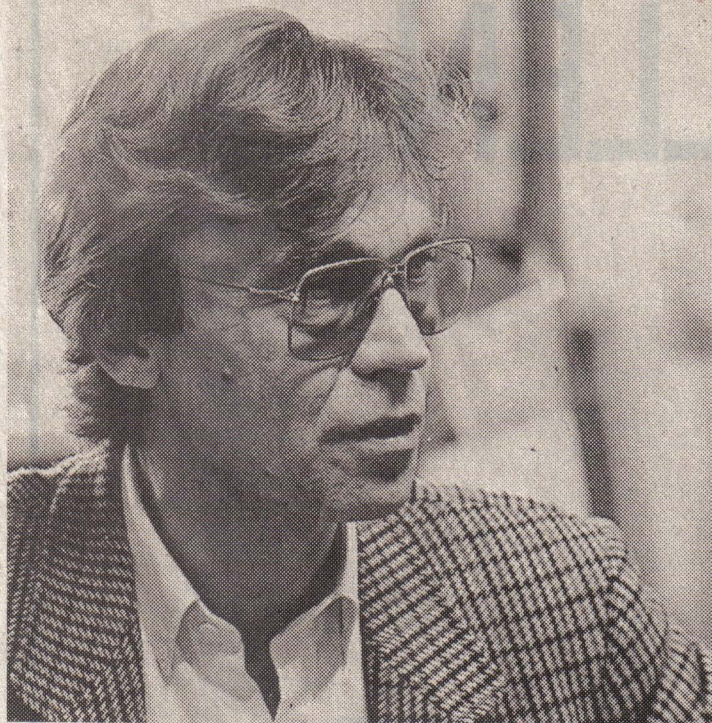
Er waren ook nog plannen om over drie tot vier jaar een televisiereeks over de jaren vijftig op te zetten. Hij legde ook contacten met VTM omdat hij beter betaald wilde worden voor zijn werk.

Na afloop van de persconferentie vorige week in Oostende over zijn jongste toneelstuk «Prins Karel, Graaf van Vlaanderen», liet hij zich ontvallen dat hem plots een idee was te binnen geschoten om een nieuw slot aan zijn stuk te schrijven, wellicht nooit vermoedend dat het leven voor hem zelf een zo abrupt slot in petto had.

Yves SLABBINCK

Rudy Geldhof

De Brugse toneelschrijver en scenarist Rudy Geldhof maakte afgelopen maandag nog nieuwe drama-plannen bekend. Maar daar komt niks van in huis want de man achter o.m. „De Bossen van Vlaanderen” is zaterdag gestorven.

Rudy Geldhof kennen TV1-kijkers o.m. van series als „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen van Vlaanderen”. Foto V.C.B.

Succes begon nog maar voor toneel auteur Rudy Geldhof

BRUGGE — De toneelschrijver en scenarist Rudy Geldhof is zaterdag op 49-jarige leeftijd in Brugge overleden. Hij werd dood aangetroffen in zijn woning.

Rudy Geldhof werd geboren op 13 oktober 1942 in Oedelem. Brugge werd zijn heimat. Hij verwierf vooral bekendheid met zijn toneelstukken en tv-series. Onder meer met „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen van Vlaanderen” lokte hij erg veel Vlaamse tv-kijkers richting BRTN.

Op donderdag 23 april wordt in Oostende zijn nieuwste toneelcreatie „Prins Karel, Graaf van Vlaanderen” in wereldpremière ten tonele gebracht. Op verzoek van de nabestaanden zal de première in Malpertuis Oostende toch doorgaan. Ook de overige zes-

tien voorstellingen in Oostende, Gent en Brugge zullen als gepland worden gespeeld. De produktie is in handen van Arca Gent. Piet Balfort speelt er de rol van Prins Karel, terwijl Ria Verschaeren de rol van „Mademoiselle” voor haar rekening neemt.

Vorige week maandag nog had Geldhof op een persconferentie in Oostende zijn plannen ontvouwd voor historische drama's.

Hij werd verscheidene malen bekroond. Zo verwierf hij de Nestor De Tiere- en de Visser-Neerlandiaprijs en de Westvlaamse prijs voor Dramatische kunst.

Rudy Geldhof wordt zaterdag 25 april ten grave gedragen. De uitvaartplechtigheid heeft om 10 uur plaats in de Sint-Annakerk in Brugge.

'Hij creëerde levendige, herkenbare personages'

TEATERAUTEUR EN SCENARIST RUDY GELDHOF OVERLEDEN

Zaterdag overleed op 49-jarige leeftijd in zijn woning in Brugge de teaterauteur en scenarist Rudy Geldhof, bij het grote publiek vooral bekend als scenarist van de televisieseries *Klein Londen*, *klein Berlijn* en *De bossen van Vlaanderen*.

Rudy Geldhof werd geboren in oktober 1942. Hij volgde de Grieks-Latijnse humaniora aan het Onze-Lieve Vrouw-College in Brugge. Zijn eerste

teaterstuk dat werd opgevoerd was *De geit* (1975), gespeeld door het Nieuw Vlaams Teater uit Antwerpen. Hij was stichter en voorzitter van de Raad van Bestuur van het intussen opgedoekte teater De Kelk in Brugge, dat een aantal stukken van zijn hand op de planken bracht. Geldhof sleepte met zijn werk verschillende prijzen in de wacht: de Nestor de Tièreprijs voor *Winnaars en verliezers* (1980), de Visser-Neerlandiaprijs voor *De vrije madam* (1980) en de Prijs voor Dramatische Kunsten van de provincie West-Vlaanderen. In 1984 kreeg hij de Van Veldekeprijs voor zijn ganse oeuvre.

Donderdag gaat in het Volkshuis in Oostende, het tweede plateau van Malpertuis, zijn laatste stuk in wereldpremière, de ARCA-productie *Prins Karel, Graaf van Vlaanderen*. Prins Karel, de Prins-Regent, broer van Leopold III en oom van Koning Boudewijn, leeft al jaren teruggetrokken in zijn residentie in de duinen van Raversijde bij Oostende. Wanneer hij de adem van de dood in zijn nek voelt, treedt hij een laatste maal in de openbaarheid. Het is najaar 1980 en hij verkoopt publiekelijk de koninklijke inboedel...tijdens de verkoop maakt hij de balans op van zijn leven, maar meer nog het proces van overleden en levende Coburgers. Hij heeft het over de (on)zin van de monarchie, over de repressie, en zet ook een en ander recht in verband met de legendevorming rond zijn persoon.

De productie wordt geregisseerd door Jos Van Gorp; Piet Balfoort en Ria Verschaeren spelen de hoofdrollen. "We willen zoveel mogelijk leden van het Hof verwelkomen. Het gaat niet om een subversief stuk. Af en toe zijn we wel een beetje stout", verklaarde Geldhof tijdens de perskonferentie van de nieuwe productie, vorige maandag.

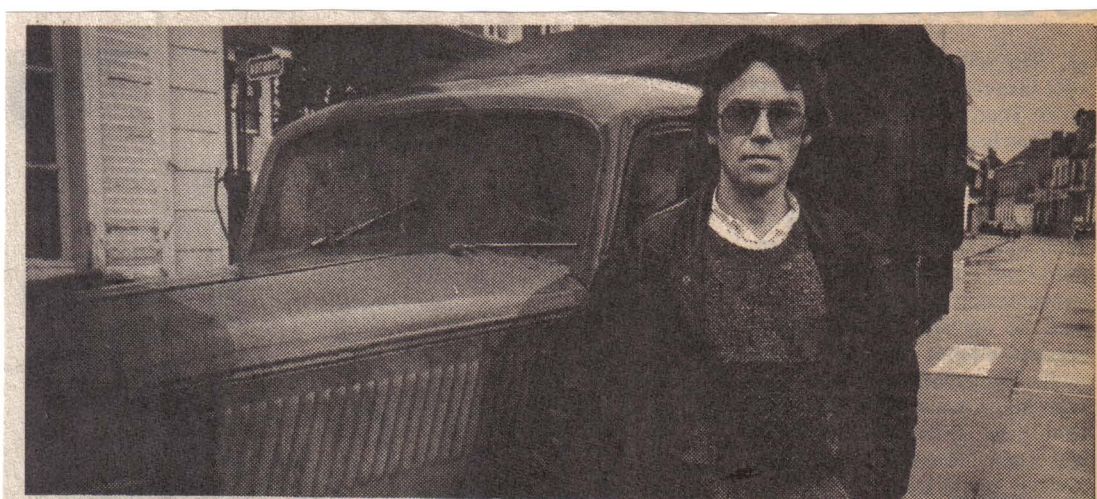
Hij zei er ook zich in de toekomst

te willen toeleggen op historische drama's.

Lente

"Ik praatte geregeld met Rudy over de opbouw van teatermonologen, en over koningsfiguren, omdat ik *De Coburger* speelde terwijl Rudy *Prins Karel* aan het voorbereiden was. Het mooiste, het puurste wat Rudy ooit voor de televisie heeft gemaakt, was zijn bewerking van *Lente* van Cyriel Buysse", zegt Jo De Meyere, die zowel in *Lente* als in *De bossen van Vlaanderen* speelde, over de overleden teaterauteur. "Samen met René Verhezen kon hij de lekkerste dialoog in de mond van een acteur leggen. Hij kon bij wijze van spreken heel kort op de bal spelen met dialogen".

Marc Lybaert was assistent-regisseur van de productie *Klein Londen*, *Klein Berlijn* en regisseerde daarna het succesrijke *Bossen van Vlaanderen*, een serie met een cast van in totaal 128 acteurs. Geldhof schreef een verhaal over het dorp Houtegem, dat tussen de twee wereldoorlogen verstrikt geraakte in een uitgebreid moordkomplot, met als belangrijkste opposanten de burgemeester en kasteelheer (Frank Aendeboom) en de journalist die zich vastbijt in de zaak (Jo De Meyere). "Rudy kon heel levendige, herkenbare personages creëren die in konflikt met zichzelf en hun omgeving leven", aldus Lybaert, "hij kon dat heel direkt weergeven via de dialoog, had geen omschrijvingen nodig. Bovendien, en dat wordt vaak onderschat, was hij iemand die ontzettend veel research deed voor een projekt. Hij zocht ook telkens naar een heel specifieke, eigen invalshoek. Hij deed dat liever dan een bewerking te maken. Hij leverde dan ook zeer doorwrochte teksten af. Geldhof was iemand waar je erg goed mee kon samenwerken, al wist hij wat hij wou". De begrafenisplechtigheid heeft nu zaterdag om 10 uur plaats in de Sint-Annakerk in Brugge. (AB)

Rudy Geldhof tijdens de opnamen van 'Klein Londen, klein Berlijn'.

(Foto Filip Claus)

Auteur «De Bossen van Vlaanderen» dood aangetroffen in zijn woning

BRUGGE.- De toneelschrijver en scenarist Rudy Geldhof is zaterdag op 49-jarige leeftijd in Brugge overleden. Hij werd dood aangetroffen in zijn woning.

Rudy Geldhof werd geboren op 13 oktober 1942 in Oedelem. Brugge werd zijn heimat. Hij verwierf vooral bekendheid met zijn toneelstukken en tv-series, o.a. «Klein Berlijn, Klein Londen» en vorig jaar «De Bossen van Vlaanderen». Deze week wordt in Oostende zijn nieuwste toneelcreatie «Prins Karel, Graaf van Vlaanderen» in wereldpremière ten tonele gebracht.

Op de persconferentie die vorige week maandag in Oostende plaatsvond, ontvouwde Geldhof nog plannen voor historische drama's. Hij werd verscheidene malen bekroond, o.m. met de Nestor De Tiere- en de Visser-Neerlandiaprijs en de Westvlaamse Prijs voor Dramatische Kunst.

Brugse toneelauteur Rudy Geldhof overleden

Zaterdag is de Brugse toneelauteur en scenarioschrijver Rudy Geldhof overleden. Hij werd dood in zijn woning aangetroffen.

Rudy Geldhof werd op 13 oktober 1942 in de Beernemse deelgemeente Oedelem geboren. Hij volgde zijn humaniorastudies in Brugge en stichtte in 1973 het cultuurcentrum De Kelk in de Langestraat te Brugge. Sinds 1984 was Rudy Geldhof uitsluitend als theaterproducent actief. Hij schreef zo'n vijftiental toneelwerken en scenario's voor televisieseries.

Hij verwierf recent vooral bekendheid met de tv-reeks "Klein Londen, Klein Berlijn" en met "De bossen van Vlaanderen". Dat laatste feuilleton situeerde zich in Beernem, in de onmiddel-

lijke nabijheid van zijn geboortedorp. Tijdens zijn loopbaan mocht Rudy Geldhof diverse prijzen in ontvangst nemen waaronder de Nestor De Tière-prijs, de Visser-Neerlandiaprijs en de Prijs voor dramatische kunst van de provincie West-Vlaanderen.

Donderdag gaat van hem de ARCA-produktie "Prins Karel, graaf van Vlaanderen" in Oostende in première. Tijdens de persconferentie had Rudy Geldhof te kennen gegeven dat hij zich in de toekomst wou toeleggen op het schrijven van nog meer historische toneelstukken, gebaseerd op feiten uit ons nationaal verleden.

De begrafenisplechtigheid heeft plaats op zaterdag 25 april om 10 u. in de Sint-Annakerk te Brugge.

Scenarist Rudy Geldhof overleden

BRUGGE — Op paasza-
terdag overleed. de Brugse
toneelschrijver-scenarist
Rudy Geldhof (49). Hij
schreef succesvolle televi-
siereeksen voor de BRTN,
zoals o.a. „Klein Londen,
Klein Berlijn“. Vorig jaar
zond de BRTN zijn veelbe-
sproken serie „De Bossen
Van Vlaanderen“ uit, geba-
seerd op de legendarische
moorden van Beernem.
Voor zijn toneelwerk ont-
ving hij de Nestor de Tièrè-
prijs, de Visser Neerlandia-
prijs en de Prijs voor drama-
tische kunst van de provin-
cie West-Vlaanderen.

Rudy Geldhof was afkomstig

uit Oedelem. In 1973 stichtte
hij het Brugse kultuurcentrum
De Kelk, waar de meeste van
zijn stukken in première gin-
gen. Hij schreef zowat 15 to-
neelwerken, waarvan „Het
Souper“, „Eénentwintigen“,
„De Vrije Madam“ en „Katan-
ga Diane“ de bekendste zijn.

Vorige week nog woonde hij
in Oostende de persvoorstel-
ling bij van zijn nieuwste krea-
tie „Prins Karel, Graaf Van
Vlaanderen“ (een produktie
van Arca-Gent).

Sedert 1980 legde Geldhof
zich volledig toe op het schrij-
ven. Zowel voor zijn recente
toneelwerken als voor zijn televi-
sie-opdrachten inspireerde
hij zich steeds meer op volks-

verhalen en -figuren uit zijn
geboortestreek.

De laatste maanden werkte
hij aan een nieuw televisiesce-
nario over de jaren vijftig. In
deze nieuwe serie wilde Geld-
hof het hebben over de na-
weeën van de Tweede Wereld-
oorlog en de overgang naar de
„golden sixties“. (PRO)

*Van „Prins Karel, Graaf Van
Vlaanderen“, het laatste toneel-
werk van Rudy Geldhof, worden
vanaf 23 april voorstellingen ge-
pland in het ex-Volkshuis in
Oostende, in het kultureel cen-
trum De Dijk in Brugge en het
Arca-teater in Gent. Jos Van
Gorp voert de regie, Piet Balfoort
en Rie Verschaeren vertolken de
hoofdrollen.* DS 21/04/92

Rudy Geldhof maakt premiere nieuwste productie niet meer mee

Net voor het ter perse gaan van deze editie van ons weekblad, bereikte ons het ontstellende bericht dat de Brugse auteur Rudy Geldhof overleed afgelopen

zaterdagmiddag in zijn woning. Rudy Geldhof was enkele dagen tevoren nog enthousiast bezig geweest over de op stapel staande

productie over Prins Karel, graaf van Vlaanderen (zie elders in Tips). Aan dat stuk was hij op het moment van zijn overlijden nog druk aan het sleutelen.

Rudy Geldhof was vooral bekend van de populaire televisieserie "Klein Londen, Klein Berlijn" en het door miljoenen Vlamingen bekeken "De Bossen van Vlaanderen".

Tijdens zijn laatste persconferentie verklaarde hij dat hij zich de laatste tijd erg aangetrokken voelde tot historische onderwerpen. Maar wat er nog uit de pen zou vloeien van deze talentrijke auteur, hebben we nu alleen maar het raden naar.

Het laatste interview met Rudy Geldhof

Verstomming alom toen tijdens het weekeind bekend geraakte dat de Brugse auteur en scenarist Rudy Geldhof plotseling was overleden. Hij was amper 49 jaar. Rudy Geldhof bouwde een flinke populariteit op met zijn scripts voor succesvolle tv-feuilletons als „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen van Vlaanderen”. Zopas had hij nog de laatste hand gelegd aan „Prins Karel”, een toneelstuk dat deze week in première ging. Twee dagen voor zijn onverwachte dood had het **Brugsch Handelsblad** nog een interview met Geldhof. Daarin heeft hij het o.m. uitvoerig over zijn toekomstplannen, o.m. een nieuw tv-feuilleton. Het interview verschijnt tegelijk als een postuum eerbetoon in het **Brugsch Handelsblad** van deze week. (Foto FP)

Auteur van „De Bossen van Vlaanderen” had nog veel plannen

In memoriam Rudy Geldhof

Verstomming, ongeloof en onmacht : met deze gevoelens werd gereageerd toen bekend geraakte dat de Brugse auteur en scenarist Rudy Geldhof was overleden. Zaterdagmiddag werd hij door zijn zoontje Alexander levenloos aangetroffen in zijn woning in de Rodestraat 33 in Brugge. Een maagbloeding was hem fataal worden. Op 13 oktober zou Rudy 50 jaar zijn geworden. Hij had nog een tweede zoontje dat Rudolf heet.

Rudy Geldhof behoorde tot de kleine gilde van Vlaamse auteurs die van de pen leven, maar hij kwam pas via een lange omweg tot dat statuut. Eerder oefende hij tal van beroepen uit, gaande van handelsvertegenwoordiger via purser op de pakketboten tot en met reisbegeleider op Lourdesbedevaarten. Maar literatuur had hem al langer in de ban. Het deed hem in 1973 besluiten om in de Langestraat in Brugge het teater De Kelk te stichten, een platform waar niet alleen nagenoeg al zijn eigen toneelstukken werden gecreëerd, maar tevens een podium voor eigentijds toneel *tout court*.

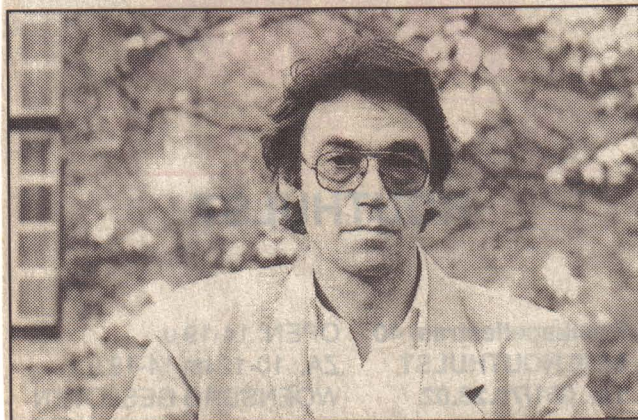
Naarmate zijn oeuvre evolueerde betoonde Rudy Geldhof ook steeds meer belangstelling voor de historische achtergrond waartegen deze figuren leefden. De populaire tv-feuilletons *Klein Londen*, *Klein Berlijn* en recent nog *De Bossen van Vlaanderen* werden daar twee fraaie voorbeelden van en met zijn nieuwste stuk *Prins Karel*, dat op donderdag 23 april in Oostende in première ging, werd die lijn verder doorgetrokken.

Rudy Geldhof schreef in totaal zo'n 15 toneelstukken met „Winnaars en Verliezers”, „Het Souper”, „Eenentwintigen”, „De Vrije Madam” en „Katanga Diane” als bekendste titels. Hij mocht voor dit werk verscheidene prijzen in ontvangst nemen, zoals de Nestor Detièreprijs, de Visser Neerlandiaprijs, de Van Veldekeprijs (voor zijn ganse oeuvre), de Edmond Hustinxprijs en ook met de Provinciale Prijs voor Dramatische Kunsten. Enkele van zijn stukken werden ook in het Frans vertaald en opgevoerd.

Intussen had Rudy al tal van ander werk op stapel staan. Voor de BRTN was hij volop bezig met het script voor een nieuw, zevendelig feuilleton dat zich in de vijftiger jaren afspeelde : een periode waarin de enen enthousiast aan de werderopbouw van het door de Tweede Wereldoorlog geteisterde land werkten, terwijl anderen nog steeds moeizaam de naweën van die oorlog aan het verteren waren. Zoals zijn ander werk, berustte ook dit feuilleton voor een groot deel op authentieke feiten, aangevuld met herinneringen en ervaringen die Geldhof zelf aan de *fifties* had overgehouden. Daarnaast stond ook al het embryo op papier van een toneelstuk over de kunstenaarsweekends die destijds op het domein Drie Koningen in Beernem werden gehouden.

Rudy Geldhof wordt op zaterdag 25 april ten grave gedragen na een uitvaartmis die om 10 u. wordt opgedragen in de parochiekerk Sint-Anna in Brugge.

(Hedwig Dacquin)

Rudy Geldhof : hij had het hoogtepunt van zijn kunnen nog niet bereikt. (Foto F. Proot)

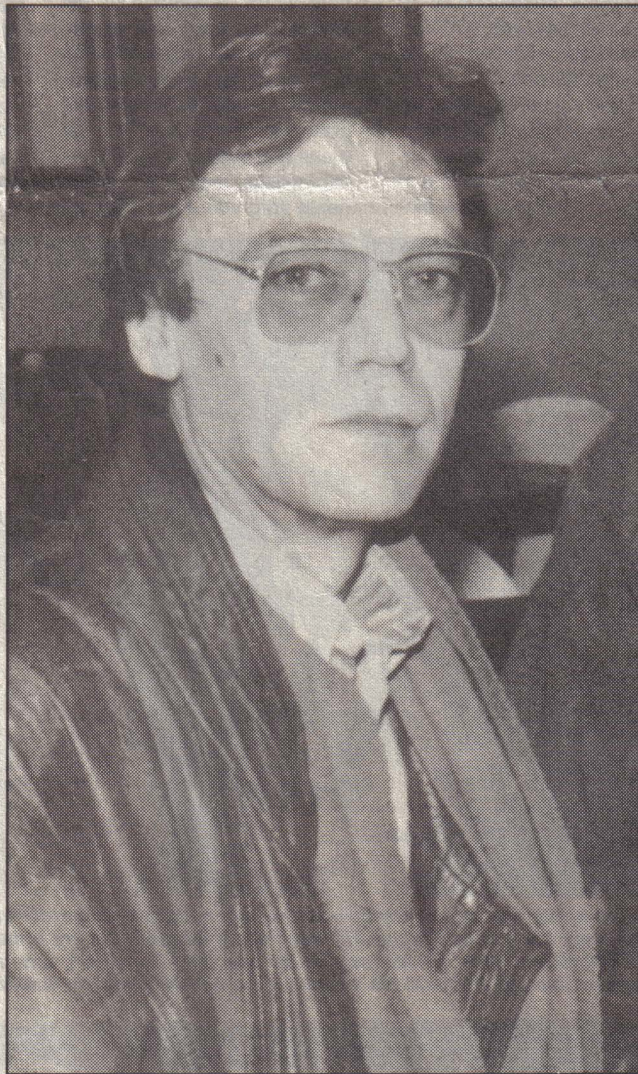
Toneelwereld verloor Rudy Geldhof

Totaal onverwacht overleed verleden week zaterdag de Brugse toneel auteur Rudy Geldhof op 49-jarige leeftijd. Hij leefde de jongste tijd helemaal naar de première van zijn jongste toneelwerk over het leven van prins Karel toe. Verleden week brachten we een bijdrage over deze opmerkelijke toneelopvoering over het non-konformistisch leven van deze Belgische prins.

Rudy Geldhof had faam verworven in de toneelwereld met meerdere toneelspelen en tv-series «Klein Londen-Klein Berlijn» alsook «De Bossen van Vlaanderen» kluisterden honderdduizenden aan hun tv-toestel, ook omdat de in beeld gebrachte feiten en personages sloegen op mensen en streken uit West- en Oost-Vlaanderen.

Geldhof had zich de laatste jaren vooral toegelegd op het ten tonele voeren van de streekgeschiedenis die hij met vakmanschap wist vast te leggen. Het toneel over prins Karel ging deze week in première te Oostende wanneer de auteur nog niet begraven was. Een pijnlijk gebeuren voor de spelers en het Arca-teater die een vriend en begaafd auteur verloren.

Rudy Geldhof woonde te Brugge in de Rodestraat, nadat hij voordien in de Langestraat het cultuurcentrum «de Kelk» had opengehouden, dat een begrip werd in kunstenaarsmidden en waar ook enkele van zijn toneelwerken werden opge-

voerd. Nadien wijdde hij zich volledig aan het toneelschrijven. Hij mocht reeds terugblik-

ken op 15 opgevoerde toneelwerken of filmscenario's. Reeds was hij volop bezig aan

het schrijven van een filmserie over de jaren vijftig met herinneringen aan de naweeën van de tweede wereldoorlog en overgang naar de golden sixties.

Ook had hij plannen om het leven van wijlen Achille Van Acker op het toneel te brengen.

Als geen ander wist hij, na het getrouw inwinnen van inlichtingen en gesprekken met personen, figuren en gebeurtenissen te schetsen. Hij legde een band tussen de geschiedenis en het toneel.

Geldhof werd te Oedelem geboren in 1942, studeerde te Brugge en was een tijdlang werkzaam als lederbewerker in het handschoenbedrijf van zijn ouders.

Na werk in binnen- en buitenland koos hij voor het toneel en werd in 1977 een promotor van de eigentijdse toneelkunst. Hij bleef een eenvoudige man, die leefde tussen de mensen in de volkse Langestraat. Om te

schrijven zonderde hij zich af of vertoefde in zijn huis in de Rodestraat, waar hij zaterdag alleen thuis, onwel moet zijn geworden en enige hulp niet bij de hand was. Eén van zijn twee kinderen vond hem dood aan tafel gezeten.

Van Geldhof mocht nog heel wat worden verwacht op toneelgebied en de Vlaamse toneelwereld verliest met hem een productief en begaafd auteur.

De overledene wordt zaterdag 25 april ten grave gedragen na een rouwdienst om 10 u in de St.-Annakerk te Brugge.

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

DE HEER

Rudy Geldhof

Auteur-Scenarist

Bekroond met Visser-Neerlandia prijs

Bekroond met de Nestor Detière prijs

Prijs voor Dramatische Kunsten van de Provincie West-Vlaanderen en de Van Veldekeprijs voor zijn ganse oeuvre

geboren te Brugge op 13 oktober 1942 en er onverwachts overleden op 18 april 1992.

Dit melden U met diepe droefheid:

Alexander Geldhof,

Rudolf Geldhof,

zijn kinderen;

Mevrouw Rudolf Geldhof-Marguerite Sierens,

zijn moeder;

De broers, zuster, schoonbroer, schoonzusters, neven en nichten der familie Geldhof

De plechtige uitvaartdienst waartoe U beleefd wordt uitgenodigd, zal plaatshebben op zaterdag 25 april 1992 te 10 uur in de parochiekerk van Sint-Anna te Brugge, gevolgd door de begrafenis op het stedelijk kerkhof van Brugge;

Er is gelegenheid tot begroeten in het funerarium van Donald Bleyaert, Moerkerkse Steenweg 77, te Sint-Kruis-Brugge, van 10 tot 12 en van 14 tot 19 uur.

Bijeenkomst aan de kerk.

Dit bericht geldt als enige kennisgeving.

8000 Brugge, Rodestraat 33.

Fun. en Begr. Donald Bleyaert en Zoon St.-Kruis 050/35.18.46

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

DE HEER

Rudy GELDHOF

Auteur-Scenarist

Bekroond met Visser-Neerlandia-prijs

Bekroond met de Nestor Detière-prijs

Prijs voor Dramatische Kunsten van de Provincie West-Vlaanderen en de Van Veldekeprijs voor zijn ganse oeuvre

Prijs Edmond Hustinx

Prix Becker

Geboren te Brugge op 13 oktober 1942 en er onverwacht overleden op 18 april 1992.

Dit melden u met diepe droefheid:

Alexander GELDHOF,

Rudolf GELDHOF,

zijn kinderen;

Mevrouw Rudolf GELDHOF-Marguerite SIERENS,

zijn moeder;

De broers, zuster, schoonbroer, schoonzusters, neven en nichten der familie GELDHOF.

De plechtige uitvaartdienst, waartoe u beleefd wordt uitgenodigd, zal plaatshebben op zaterdag 25 april 1992 om 10 u. in de parochiekerk van Sint-Anna te Brugge, gevolgd door de begrafenis op het stedelijk kerkhof van Brugge.

Er is gelegenheid tot begroeten in het funerarium van Donald Bleyaert, Moerkerkse Steenweg 77 te Sint-Kruis-Brugge, van 10 tot 12 en van 14 tot 19 u.

Bijeenkomst aan de kerk.

Dit bericht geldt als enige kennisgeving.

8000 Brugge, Rodestraat 33

Fun. en begr. Donald Bleyaert en zoon, Sint-Kruis, tel. 050-35.18.46 4L1302400-BOV

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

DE HEER

Rudy GELDHOF

Auteur-Scenarist

Bekroond met Visser-Neerlandia prijs.

Bekroond met de Nestor Detière prijs.

Prijs voor Dramatische Kunsten van de Provincie West-Vlaanderen en de Van Veldekeprijs voor zijn ganse oeuvre.

Prijs Edmond Hustinx.

Prix Becker.

Geboren te Brugge op 13 oktober 1942 en er onverwacht overleden op 18 april 1992.

Dit melden U met diepe droefheid :

Alexander GELDHOF

Rudolf GELDHOF, zijn kinderen

Mevrouw Rudolf GELDHOF-Marguerite SIERENS, zijn moeder

De broers, zuster, schoonbroer, schoonzusters, neven en nichten der familie GELDHOF

De plechtige uitvaartdienst waartoe U beleefd wordt uitgenodigd, zal plaatshebben op zaterdag 25 april 1992 te 10 uur in de parochiekerk van Sint-Anna te Brugge, gevolgd door de begrafenis op het stedelijk kerkhof van Brugge.

Er is gelegenheid tot begroeten in het funerarium van Donald Bleyaert, Moerkerkse Steenweg 77 te Sint-Kruis-Brugge van 10 tot 12 en van 14 tot 19 uur.

Bijeenkomst aan de kerk.

Dit bericht geldt als enige kennisgeving.

8000 BRUGGE, RODESTRAAT 33

Fun. en begr. Donald Bleyaert en zoon. St.-Kruis - 050/35.18.46

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

DE HEER

Rudy GELDHOF

Auteur -Scenarist

Bekroond met Visser-Neerlandia prijs

Bekroond met de Nestor Detière prijs

Prijs voor Dramatische Kunsten van de Provincie West-Vlaanderen en de Van Veldekeprijs voor zijn ganse oeuvre

Geboren te Brugge op 13 oktober 1942 en er onverwacht overleden op 18 april 1992.

Dit melden U met diepe droefheid

Alexander Geldhof

Rudolf Geldhof

zijn kinderen

Mevrouw Rudolf Geldhof-Marguerite Sierens

zijn moeder

De broers, zuster, schoonbroer, schoonzusters, neven en nichten der familie Geldhof

De plechtige uitvaartdienst waartoe U beleefd wordt uitgenodigd, zal plaatshebben op zaterdag 25 april 1992 te 10 uur in de parochiekerk van Sint-Anna te Brugge, gevolgd door de begrafenis op het stedelijk kerkhof van Brugge.

Er is gelegenheid tot begroeten in het funerarium van Donald Bleyaert Moerkerkse Steenweg 77 te Sint-Kruis Brugge van 10 tot 12 en van 14 tot 19 uur.

Bijeenkomst aan de kerk.

DIT BERICHT GELDT ALS ENIGE KENNISGEVING.

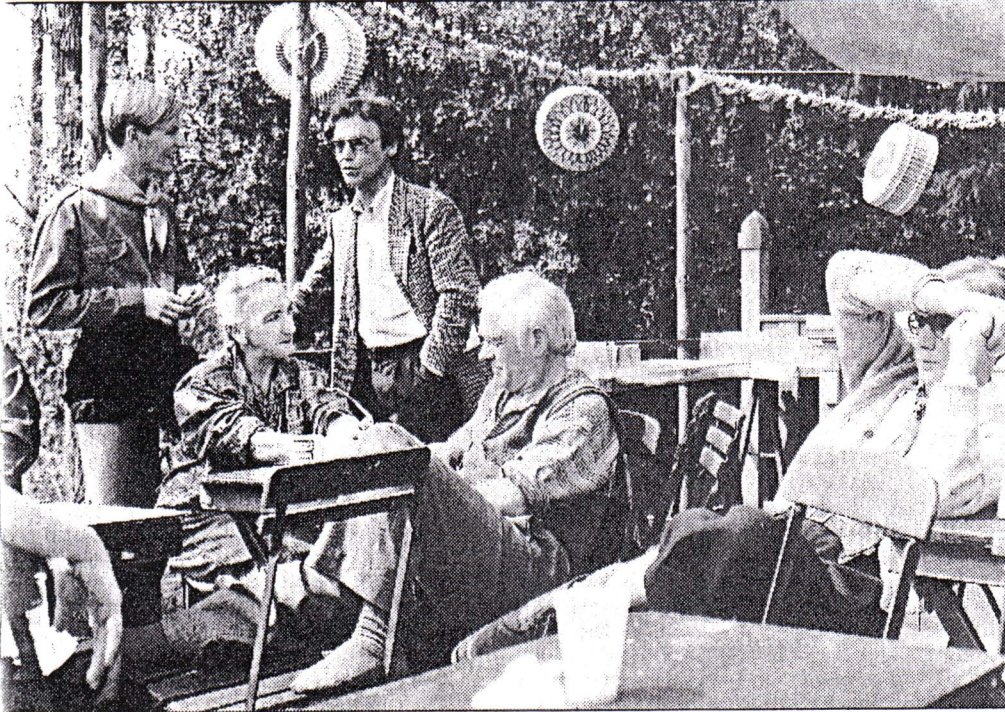
8000 Brugge, Rodestraat 33

Fun. en begr. Donald Bleyaert en Zoon St.-Kruis 050/35.18.46

4LCS08200501

Auteur-scenarist Rudy Geldhof onverwacht overleden

Het laatste vraaggesprek...

Verstomming, ongeloof en onmacht: met deze gevoelens werd gereageerd toen bekend geraakte dat de Brugse auteur-scenarist Rudy Geldhof zaterdag jl. levenloos was aangetroffen in zijn woning in de Rodestraat. Een maagbloeding was hem fataal geworden. Rudy Geldhof was een getalenteerd toneelschrijver die met verscheidene literaire prijzen werd gelauwerd. Bij het grote publiek genoot hij vooral bekendheid door zijn scripts voor de populaire tv-feuilletons „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen van Vlaanderen”. Amper twee dagen voor zijn overlijden had onze redactie nog een uitvoerig vraaggesprek met Rudy Geldhof. Dit allerlaatste interview lees je op pag. 2. Op bijgaande foto ziet men Rudy Geldhof tijdens de opnamen van de slotaflevering van de tv-reeks „Klein Londen, Klein Berlijn”.

Rudy Geldhof overleden

Het laatste vraaggesprek...

Toneelauteurs plegen met groot ongeduld de première van hun werk af te wachten; Rudy Geldhof (49) hunkerde met een zo mogelijk nog groter verlangen naar de creatie van zijn laatste werk „Prins Karel”, die voor donderdag 23 april op de affiche stond. Hij had ruim twee jaar met groot enthousiasme aan het project gewerkt. Hij had zich ook grondig verdiept in de geschiedenis van en rond Prins Karel. Hij deed daarbij een beroep op enkele vrienden die enige belesenheid over de materie konden voorleggen. Ook wij mochten behoren tot het kransje dat door vriend Rudy werd gekonsulteed.

Ons laatste contact met Rudy Geldhof dateerde van vorige week donderdag. We hadden een afspraak gemaakt voor een gesprek over zijn toekomstplannen. Niet eens twee etmalen later was Rudy niet meer. Zaterdagmiddag werd hij door zijn zoontje Alexander levenloos aangetroffen in zijn woning in de Rodestraat. Een maagbloeding was hem fataal geworden. Ons interview met hem - zijn allerlaatste vraaggesprek - was intussen al uitgetikt. We hielden eraan om het onveranderd in extenzo te publiceren alsof er niets gebeurd zou zijn. Want eigenlijk kunnen wij nog altijd niet geloven dat Rudy ons voor goed heeft verlaten.

Rudy Geldhof wordt op zaterdag 25 april ten grave gedragen na een uitvaartmis die om 10 u. wordt opgedragen in de parochiekerk van Sint-Anna.

(hd)

AKTUEEL

Na Prins Karel : gravin d'Hespel en Achiël Van Acker...

De vruchtbare pen van Rudy Geldhof

Afgaande op het aantal scripts voor tv-series dat dagelijks - ongevraagd - bij VTM in de brievenbus dwarrelt, zou je kunnen konkluderen dat de gilde van Vlaamse toneelschrijvers momenteel ronduit impressionant moet zijn. Kwantitatief mag dat dan waar zijn, kwalitatief liggen de zaken toch enigszins anders. Op dat vlak moeten wij immers terugvallen op een eerder beperkte groep van auteurs. Een van hen is Bruggeling Rudy Geldhof die vooral met zijn tv-feuilletons „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen van Vlaanderen” waardering én populariteit bij het brede publiek vergaarde (de echte toneelfreaks kenden hem natuurlijk al langer).

Sindsdien zat Geldhof niet stil. Deze week ging zijn nieuwste toneelstuk „Prins Karel” in première en intussen is hij ook vlijtig aan nieuw tv- en toneelwerk bezig. En ook dat belooft een en ander.

- Geldhof pakt uit met een heus koningsdrama. Shakespeare achterna ?

Rudy Geldhof : „Er zit inderdaad iets Shakespeariaans aan het gegeven met een man, in casu Prins Karel, die gedreven wordt door macht, ervan droomt ooit op de koningstroon te zitten, maar uiteindelijk beseft dat het niet haalbaar is en dan maar besluit om de nar te gaan uithangen. Maar daar houdt een eventuele vergelijking met Shakespeare dan ook op. Overigens komt *Prins Karel* allerm minst over als een tragedie, daarvoor is het bij momenten te luchtig.”

Rudy Geldhof : „Televisiewerk is boeiend én lonend, maar in toneel kan je als auteur méér geven.”
(Foto F. Proot)

Geld, drank en vrouwen

- Hoe keek je voorheen tegen de figuur van Prins Karel aan en is die visie gewijzigd naarmate je dokumentatie verzamelde en het stuk schreef?

Rudy Geldhof: „Zoals velen allicht associeerde ik prins Karel in den beginne met geld, drank en vrouwen, maar naarmate ik mij in de figuur verdiepte leerde ik een andere prins Karel kennen: een man die een belangrijke politieke rol speelde en in zijn machtsstrijd voor de troon uiteindelijk veel verder ging dan ik veronderstelde dat hij was gegaan. In het stuk is het dan ook vooral die prins Karel die verschijnt. Het publiek moet dus niet zitten te wachten op smeuge verhaaltjes over minnaressen allerhande en ook de financiële affaires waarin Karel op het einde van zijn leven verwickeld geraakte, komen maar terloops ter sprake. Neen, ze zullen vooral een prins Karel te zien krijgen die het proces maakt van de Coburgers - die hij met uitzondering van koning Albert niet direkt in zijn hart droeg - die mijmert over de zin en de onzin van de monarchie, die de balans opmaakt van zijn regentschap en die tenslotte ook terugdenkt aan zijn rol in de repressie.”

- Vrees je niet dat de kijker het stuk eerder op het historische gegeven dan wel op zijn toneelwaarde zal beoordelen?

Rudy Geldhof: „De konings-

kwestie weekte destijds felle emoties los en wordt ook vandaag eigenlijk nog steeds emotioneel benaderd. Wie destijds Leopoldist was, is het nu nog en idem voor de anti-Leopoldisten. Vanuit die hoeken kan het best dat het stuk op zijn historische juistheid zal worden nagevlooid. Ik voorspel echter dat ze weinig of geen zo'n foutjes zullen vinden. Wat niet uitsluit dat sommigen zullen menen toch zo'n feilen te hebben ontdekt. Dat zal dan zijn omdat ze bevooroordeeld hebben zitten kijken. Ik heb het destijds ook meegemaakt met de tv-serie *Klein Londen, Klein Berlijn*: van zodra een verhaal een geest uitstraalt die verschilt van de geest die de kijkers meedragen, gaan sommigen zich daarop vastpinnen, ondertussen de spiegel negerend die hen wordt voorgehouden.”

Morsa

- Prins Karel ging zopas in première en kan nu dus zijn eigen leven beginnen leiden. Wat is het volgende projekt dat Rudy Geldhof uit de lade haalt?

Rudy Geldhof: „Ik ben momenteel volop bezig met het schrijven van een nieuwe televisiereeks van zeven afleveringen. Sinds *Klein Londen, Klein Berlijn, De Bossen van Vlaanderen* en nu ook *Prins Karel* heb ik de smaak te pakken van stukken die tegen een historische achtergrond zijn geprojecteerd. Zo ook voor de

nieuwe tv-serie waarvoor ik mij inspireerde op het leven van de Brugse verzetsstrijder Morsa. De meeste Bruggelingen zullen die veel te vroeg gestorven man misschien niet eens kennen en dat is dan typerend voor die Morsa die na de oorlog aanspraak kon maken op de hoogste buitenlandse onderscheidingen, maar die gewoon van de hand wees. Het boeiende, en tegelijk tragische aan die figuur is dat hij als verzetsstrijder een Duits soldaat - een overtuigd katoliek en uitgesproken anti-Nazist waarvoor Morsa ruime genegenheid koesterde - moest verklikken om het eigen vel te redden. Dat zadelde hem toen op met een kanjer van een gewetensprobleem. Het verhaal begint kort na de oorlog en eindigt met de bouw van de muur van Berlijn en overspant aldus de volledige vijftiger jaren.”

„Voorts wil ik ook werk maken van twee nieuwe toneelstukken. Een eerste zal handelen over de kunstenaarsweekends die destijds door gravin d'Hespel op het Domein Driekoningen in Beernem werden gehouden. Die reünies hebben mij steeds gefascineerd: de adel die zich onderhoudt met het bonte kunstenaarswereldje, dat kwasi exclusief bevolkt wordt door sterke artistieke ego's. Iedereen presenteert er zich als dé schrijver, dé voordrachtskunstenaar, dé schilder, dé tekenaar enz. En terwijl zij er hun talent

etaleren en demonstreren, leggen ze tegelijk hun kleine kantjes bloot. En dat zijn dan uitgerekend mensen waarvan je zou veronderstellen dat ze toch beter zouden moeten weten.”

„Nog op het programma staat een monoloog van een Brugse volkswrouw die een mateloze bewondering heeft voor Achiel Van Acker. Het gegeven is trouwens authentiek. Boven de schouw in haar huis hing er een grote foto van Achiel. Wat drijft een alledaagse volkswrouw om een politicus zozeer te verafgoden, is een vraag die ik daarbij dan wil stellen.”

- Zo te zien richt je je blikken opnieuw richting toneel...

Rudy Geldhof: „Klopt. Schrijven voor televisie is boeiend en ook lonend - dat geef ik toe - maar televisie is een oppervlakkig medium en dreigt bovendien alsmatig oppervlakkiger te worden. Voor tv-werk ben je als auteur soms beperkt: sommige onderwerpen kunnen niet omdat ze té gevoelig liggen, andere zijn dan weer niet gegeerd omdat ze te moeilijk zijn en een minder breed publiek zouden aanspreken enz. Toneel legt die beperkingen minder op. Daar bepaalt de auteur en alleen de auteur wat er wordt gezegd en getoond. Dat kan een grotere artistieke bevrediging geven...” (hd)

„Volksvriend

met 'n kwetsbaar karakter”

Vlaamse teaterwereld

rouwt om overlijden van auteur Rudy Geldhof

In de Sint-Annakerk nam de Vlaamse teaterwereld afscheid van Rudy Geldhof.

(Foto VJB)

BRUGGE – Talrijke vrienden en kennissen namen zaterdag afscheid van de Brugse auteur Rudy Geldhof (49) tijdens een serene uitvaartmis in de Brugse Sint-Annakerk. Getroffen door een plotse aandoening, overleed Geldhof op Paaszaterdag, „een moment waarop de kerk verlangend uitkijkt naar de verrijzenis”, merkte de parochiepriester op. Veel vertegenwoordigers van de plaatselijke kulturele wereld, de ploeg acteurs van zijn laatste stuk Prins Karel en andere bekende Vlaamse teaterfiguren woonden de kerkelijke eredienst bij.

Rudy Geldhof verwierf bij het brede publiek grote bekendheid als scenarioschrijver van de succesvolle BRTN-series „Klein Londen, Klein Berlijn” en „De Bossen Van Vlaanderen”. Maar hij was vooral een erg verdienstelijk toneelauteur van intimistische Vlaamse drama's zoals Het Souper, Eenentwintigen, Katanga Diane en De Vrije Madam. Vorige week donderdag ging zijn recentste toneelkreatie „Prins Karel, Graaf van Vlaanderen” in première in het voormalige Volkshuis in Oostende.

Hoewel Geldhof bekend stond als een vrijzinnige, opteerde de familie zijn heengaan te gedenken tijdens

een kerkelijke eredienst. In zijn homilie beschreef de parochiepriester Geldhof als een volksvriend met een eerlijk en kwetsbaar karakter.

„Hij stond kritisch tegenover bepaalde toestanden in de maatschappij en de wereld, en wist als een bewogen verteller zijn visie in boeiende verhalen om te zetten. Uit deze verhalen blijkt ook telkens zijn gedreven verbondenheid met anderen”, aldus de geestelijke.

Jos Van Gorp, regisseur van de Arca-productie Prins Karel, bracht ten slotte een literair in memoriam. Daarin schetste hij vooral het monnikenwerk van de auteur, die uit ontelbare oude documenten en steekkaarten levensechte verhalen wist te distilleren.

Integer

„Geldhof waagde zich vaak aan riskante ondernemingen, die hij benaderde met een grondigheid en sereniteit die respect afdwingt. Zowel zijn loopbaan als tekstleverancier voor het Nieuw Vlaams Teater Antwerpen en voor De Kelk Brugge als zijn recente doorbraak als televisie-scenarist, illustreerden het onmiskenbare talent waarmee Geldhof het vak van het toneelschrijven beheerste.

Met de dood van Geldhof verliezen het teater en de televisie in Vlaanderen een van de markantste en meest integere figuren”, besloot Van Gorp. (PRO)

†

In deze Eucharistieviering
bidden wij voor

DE HEER

Rudy Geldhof

Geboren te Brugge op 13 oktober 1942,
overleden te Brugge op 18 april 1992.

Zijn familie

*dankt U oprecht
voor elk welgemeend gebaar
van deelneming.*

We zijn hier samen
om het heengaan van Rudy te gedenken.

Het is moeilijk om in zo'n droevige periode
een woord van troost te vinden.

Maar laat ons sterk zijn en ons koesteren
aan de herinnering zoals hij was :

een lieve vader,
een goeie zoon,
een toffe broer.

Zo plots als hij voor je deur kon staan
voor een babbel, zó plots is hij van
ons weggegaan. En liet voor allen
die hem kenden een enorme leegte na.

Een leegte die moeilijk om dragen is,
als we beseffen hoe boordevol
plannen hij stak, en hoe de toekomst
naar hem lachte.

Rudy, een gevoelige, rusteloze natuur
met enorme twijfels en zelfkritiek en
zelden overtuigd van zijn groot talent.

Rudy, bedankt voor de weg die je
met ons een eind bewandelde op je
eigen nochalante, energieke en spontane manier.

Bidden wij allen opdat onze Rudy
in eeuwigheid in Gods liefde mag rusten.

Schrijvers voor televisie genieten zelden de bekendheid die voor nieuwslezers, presentatoren en acteurs is weggelegd. Schrijvers die meer begaan zijn met het natrekken van hun feitenmateriaal dan met het verzorgen van hun imago, die zich liever met hun handwerk terugtrekken in een abdij dan zich op het televisiescherm te vertonen, zo'n schrijvers blijven voor het grote publiek de grote onbekenden. Televisieseries als KLEIN LONDEN, KLEIN BERLIJN en vorig jaar nog DE BOSSEN VAN VLAANDEREN hebben een plaats verworven in de herinnering van honderdduizenden, maar weinigen zullen zich onder het kijken een schrijver hebben voorgesteld, die op talloze steekkaarten feiten en ideeën noteerde, die daarmee moeizaam een enorme puzzel samenstelde, die uit dorre officiële documenten de stof haalde voor levensechte dialogen en daarmee zijn personages gestalte gaf. Een monnikenwerk, dat alleen met grote bezieling en gedrevenheid tot stand kan komen en dat al te gemakkelijk vergeten wordt, wanneer de serie, de film, het toneelstuk, dank zij de bijdragen van vele anderen, eindelijk vertoond worden. Zo'n schrijver was Rudy Geldhof. Alle vaklui die het voorrecht hadden met hem samen te werken, die hielden van zijn wonderlijke mengeling van mildheid en eigenzinnigheid, weten dat hij door ontzettend hard en pijnlijk nauwgezet werken een plaats aan de top van de Vlaamse dramaturgie verworven heeft. Dat hij één van de weinigen was die uiterst boeiende, maar ook enorm riskante onderwerpen als verzet en kollaboratie kon aanpakken met een grondigheid en een sereniteit, die respekt afdwongen.

Ware het niet dat pas vorige donderdag Rudy's laatste toneelstuk PRINS KAREL, GRAAF VAN VLAANDEREN in première was gegaan, men zou nog vergeten dat Rudy Geldhof in de eerste plaats theaterauteur was. Vergelijken bij die immens populaire televisieseries lijken Rudy's intimistische toneelstukken aan betekenis in te boeten of tot een voorbijgegaan tijdperk te behoren, het tijdperk van DE KELK in Brugge, het NIEUW VLAAMS TEATER

in Antwerpen. Maar niets is minder waar ! Vijftien jaar oude stukken van Rudy Geldhof zijn nog springlevend. Geregeld duiken ze op bij professionelen en bij amateurs, zonder moeite lenen ze zich tot een nieuwe aanpak. Vertaald in het Frans worden ze met sukses in Brussel en tot in de verste uithoeken van Wallonië opgevoerd. LADY KATANGA, de Franse versie van KATANGA DIANE werd tot de beste tekst uitgeroepen op het cafétheaterfestival in Parijs. Het toneelwerk van Rudy Geldhof is vaak bekroond. DE VRIJE MADAM is honderden keren opgevoerd in België en in Nederland.

Is scenarioschrijven voor alles een vak, dan is toneel schrijven voor alles een kunst. Rudy Geldhof was jaren geleden al een ongemeen krachtige beoefenaar van die kunst. Nu, met PRINS KAREL, bewijst hij dat hij een hoogtepunt van creatief vakmanschap bereikt had. Het had tot grote dingen kunnen leiden. Aan ambitieuze ideeën en concrete plannen ontbrak het hem niet. Het heeft niet mogen zijn. De Vlaamse dramaturgie is niet rijk aan figuren van zijn allure. De eveneens al te jong gestorven René Verheezen was eens zijn evenknie. Nu is uit dat naar het grijze neigende landschap weer een kleurige vlek verdwenen. In dat murmelende koor is een sterke, stoutmoedige stem tot zwijgen gebracht. Niet echt, natuurlijk, want gelukkig hebben wij de zekerheid dat de stem van Rudy Geldhof nog heel lang zal doorklinken in zijn werk.

Wij, mensen van theater en televisie, danken je, Rudy, voor wat je ons gegeven en nagelaten hebt.

het laatste interview

IN MEMORIAM: RUDY GELDHOF

Het slechte nieuws vernam ik diezelfde avond nog in De Kelk, het vroegere huis-teatertje van de auteur. Hij woonde daar om de hoek, en was zeer geliefd in de buurt. Hij bezocht geregeld de kroegen in de Langestraat, waar hij contact bleef houden met de gewone mensen. De week voor zijn overlijden had ik nog met hem in de tuit gezeten. Als hij een pot op had, beschouwde hij mij gekscherend als "zijn grootste vijand". Ach ja, ik was een criticus, en alle critici waren zijn grootste vijanden. We waren wél aan het broeden op een stuk dat we samen (ook met Urbain Alpain en Peter Roose) voor de Cactus zouden schrijven. Zo'n tien jaar geleden was er in Brugge geregeld een stuk van Rudy Geldhof te zien, meestal in De Kelk. Na "Het huis van Vertrouwen", een creatie van de Korrekelder in 1987, ging Rudy Geldhof meer en meer voor televisie werken. Hij schreef ondermeer de scenario's van televisieseries als "De bossen van Vlaanderen" en "Klein Londen, Klein Berlijn". Zijn liefde voor het teater stond op een laag pitje.

Toch had hij zich nu opnieuw aan een toneelstuk gewaagd: "Prins Karel, Graaf van Vlaanderen", een soort docu-drama over de tweede zoon van Koning Albert en Koningin Elisabeth, die in 1944 prins-regent werd en tot 1951 een belangrijke rol gespeeld heeft in de Belgische politiek. Een paar dagen voor zijn

Afgelopen maand overleed de Brugse toneel auteur/scenarist Rudy Geldhof op 49-jarige leeftijd. Een paar dagen ervoor hadden we nog uitgebreid met hem gepraat over zijn nieuwste stuk dat de week erop in première zou gaan in Oostende...

Rudy Geldhof: "Televisie is ook niet altijd even bevredigend. 't is een noodzaak om te overleven. Met teater alleen kun je in dit land je brood niet verdienen. Je krijgt wel subsidies, maar je mag dat bedrag niet overschatten en de koek wordt hoe langer hoe kleiner. Dus, je moet wel voor televisie schrijven. Ik doe dat ook graag, maar sinds de komst van VTM wordt er meer geld vrij gemaakt voor soap en komedies, en minder voor prestigieuze en artistieke feuilletons: la "De bossen van Vlaanderen" en "Klein Londen, Klein Berlijn". Er is dus hoe langer hoe minder mogelijk. Dat wil wel niet zeggen dat ik me niet aan "goedkoper" drama wil wagen, dat moet ook mogelijk zijn, ik zie dat ook wel ergens zitten, maar hoe dan ook: ik vind het voor mezelf een goeie afwisseling om toch geregeld een toneelstuk te plegen. En 'k zou de frequentie van dat schrijven voor teater willen verhogen. Eigenlijk is het mijn droom om elk jaar minstens één toneelstuk te schrijven."

Je sprak wel anders, zo'n goeie vijf jaar geleden...

Rudy Geldhof: "Ja, toen was ik er een beetje op uit gekeken. De Kelk stopte, want we kregen geen subsidies meer. Ik had die opdracht voor "Klein Londen, Klein Berlijn" gekregen. Daar ben ik lange tijd zoet mee geweest. De research daarvoor heb ik helemaal in mijn eentje gedaan. Want, wat wist ik van die oorlogsperiode? Een paar

overlijden, gingen we met hem erover praten. Geen mens kon toen vermoeden dat dit het allerlaatste interview met Rudy Geldhof zou worden...

Na al die jaren heb je toch nog maar eens een stuk gepleegd. Je bent het werken voor televisie toch niet beu?

anekdoten, een aantal algemeenheden. Dat opzoekingswerk heb ik heel graag gedaan, en aan het schrijven ervan heb ik ook veel plezier gehad. Er lag ook een stuk van mezelf in, van mijn familie: achtergronden die ik kon opdiepen en uitdiepen. Dat boeide me wel. Bovendien was het teater in die tijd ook al sterk geëvolueerd naar regisseurs-toneel: meer visueel teater, post-modernistisch gedoe en zo. Dat beviel me niet zo erg. Maar oude liefde roest niet, zegt men. En inderdaad, die is weer boven water gekomen, zelfs heviger dan voorheen. 'k Zou eigenlijk hoe langer hoe meer teater willen schrijven."

In dezelfde stijl als vroeger. Of ga je ook de "post-modernistische" toer op?

Rudy Geldhof: "Neen, niet in dezelfde stijl als vroeger, maar ook geen post-modernistische dingen. Het zit zo: vroeger had ik minder tijd. Ik was geen beroepsschrijver, ik leefde daar niet echt van. Door gebrek aan tijd werk je dan aan veel eenvoudiger te schrijven dingen: dialoog-stukken rond relatieproblemen, met personages die spreken zoals je zelf min of meer spreekt. Of, zoals in mijn stuk "Twee vrouwen"; de dialoog van gesofistikeerde teatermensen, zoals ik die hele dagen over de vloer kreeg, destijds. Dat gaat allemaal sneller. Als je een idee hebt kan je beginnen schrijven. Hetgeen ik nu schrijf is meer op historische achtergronden gebaseerd of toch op een zekere research. Ik denk er nu bijvoorbeeld aan om een stuk te schrijven rond de kunstenaarsbijeenkomst bij gravin d'Espel. Daarvoor zal ik toch een groot aantal mensen moeten interviewen, naslagwerken raadplegen en nog zo van die dingen. Nu ik beroepsschrijver ben, is dat mogelijk. 'k Zal dus niet snel nog iets neerpennen in de stijl van vroeger. Ik denk ook niet

dat er nog zo'n vraag is naar dat eenvoudig realistisch teater met een kleine bezetting. Ik doe daarmee wel geen afstand van de stukken die ik vroeger geschreven heb, maar het zou me nu wel minder bevredigen."

Ik kan me boeiender zaken inbeelden dan het uitpluizen van het leven van Prins Karel...

Rudy Geldhof: "Ik vind dat een boeiende persoonlijkheid, als tragische figuur die eigenlijk niet opgeleid was om een machtspositie te bekleden, er toevallig in beland is, dat door een zeker plichtsbewustzijn gedaan heeft, "pour sauver le brol", en met "le brol" bedoelt hij natuurlijk de monarchie. Wat intrigerend was voor mij is dat iemand die eerder met tegenzin zo'n job aanvaardt, zes jaar later niet meer van die troon wil, en daar heel z'n verdere leven onder geleden heeft. Hij sprak altijd van "Quand j'ai du quitter le Palais". Hij is daar altijd erg rancuneus door gebleven. Dat is het beroezende van de macht, denk ik. Dat is toch een universeel thema? Dat heeft me dus geboeid in die persoon. Niet zo zeer die drank-vrouwen-en-geld-historietjes. Dat aspect wordt nauwelijks behandeld in het stuk, eerlijk gezegd. Dat wordt natuurlijk wel gebruikt om een beetje kleur aan het stuk te geven, maar dat is bijzaak. Eigenlijk gebruik ik de figuur van Prins Karel als kapstok om iets te zeggen over de knelpunten in het recente nationale verleden: de tweede wereldoorlog, de koningskwestie, de repressie, de rol van de ministers daarin..."

Tijdens de persconferentie in Oostende lag de nadruk toch wel meer op "les petites histoires"...

Rudy Geldhof: "Die vormen een onderdeel van het stuk, maar wat de koningskwestie op zich betreft: ik geloof niet

dat dat zo'n 'petite histoire' is. Kijk wat er nu nog leeft aan zwart en wit... zelfs bij de jeugd, die heel die affaire nooit meegemaakt heeft. Dat zijn dus jongere mensen, dat is twee generaties verder... Vooral als schijver van "Klein Londen, Klein Berlijn" word ik nog geregeld benaderd over die zaken. Wel, ik merk dat dat nog leeft bij heel wat mensen: de toestanden die zich rond de oorlog, de koningskwestie en tijdens de repressie vooral plaats gevonden hebben gaan veel verder dan de simpele anekdotiek! In het gedrag van veel mensen vandaag de dag speelt dat nog altijd een grote rol. Ik heb nooit het belang van "geschiedenis" onderschat. Wij zijn produkten van geschiedkundige gebeurtenissen tijdens vorige generaties."

Ik heb het stuk nog niet gezien, maar er wordt een vergelijking gemaakt met "De Coburger" van Mark De Bie. Ik vond dat toch maar flauwekul eerste klas. Voer voor lezers van roddelblaadjes die graag over koningshuizen lezen...

Rudy Geldhof: "Met alle respect voor Mark De Bie -dat is delikaat, want 't is een collega-, maar hij heeft dat stuk geschreven met een respect en grote liefde voor de figuur van Leopold I. Ik ben van een compleet tegenovergesteld standpunt vertrokken. Ik vind dat als je een stuk schrijft over hoge bomen, dat ze dan ook veel wind mogen vangen. Het gaat over mensen die een verantwoordelijkheid gehad hebben in de politiek en beslissingen genomen hebben over zaken waarvan de gevolgen nog steeds voelbaar zijn. Wel, die mensen moet je niet met je handschoenen aan aanpakken. Ik vind dat je een kat gerust een kat mag noemen, en dat heb ik dus ook gedaan. En daarom vind ik Prins Karel een interessant

figuur. Omdat dat iemand was die dat zelf ook deed. Die noemde een kat een kat. Had ik Leopold III op scène moeten zetten, dan had ik dat minder gemakkelijk kunnen doen. Maar met die oude rakker die geen blad voor de mond nam als personage, die Prins Karel, heb ik kwijt gekund wat ik zélf wilde zeggen, eigenlijk. Dat liep wel een beetje parallel."

Er is al kritiek gekomen op je stuk vanwege Alex Deseyne, de conservator van Prins Karels woonplaats in Raversijde. Toch iemand die de Prins goed gekend heeft...

Rudy Geldhof: "Ik heb die man daarover opgebeld en dat blijkt nog mee te vallen. Zijn kritiek dat er veel zal moeten herzien worden over Prins Karel slaat meer op andere publikaties dan op mijn stuk. Bij mij gaat het om details. Ik vrees dat hij het vooral gemunt heeft op

bepaalde geschriften van Louis De Lentdecker. De Lentdecker is de enige die een serieus werk geschreven heeft over Prins Karel, een lijvig boek. Ik ben vaak bij hem geweest, en ik heb veel hulp gekregen van hem... Die Deseyne vindt dat heel wat verhaaltjes over drank, geld en vrouwen niet kloppen met de werkelijkheid. Maar ik heb het daar niet zo ontzettend veel over in mijn stuk. Ik heb het meer over zijn politieke leven. En die dingen blijken te kloppen."

In hoeverre zijn je andere informanten betrouwbaar?

Rudy Geldhof: "Wel, omdat ik er toch verschillende naast elkaar gelegd heb. Bijvoorbeeld: toen ik Ria Scarphout vroeg hoe Prins Karel was in de omgang, zei ze: hij gedroeg zich als een intellectueel. Hij kon ganse avonden lang praten over Pascal, Montaigne,

Heidegger, Hegel, Kant. De gesprekken werden nooit banaal. Als je dan met Walter Baes spreekt, of met andere mensen die hem gekend hebben, of als je de verslagen leest van de prostituees van langs de Kortrijkse Baan die hem gekend hebben, dan komt er een gans andere Prins Karel tevoorschijn. Ik heb die verschillende visies naast elkaar gelegd en ik ben tot de slotsom gekomen dat Prins Karel iemand was met vele gezichten. 't Was een beetje een kameleon. 't Was niet een vorstelijk iemand zoals een Boudewijn of een Leopold of een Albert, die overal waar ze kwamen dezelfde présence hadden."

Heb je nooit de indruk gehad dat sommige van je informanten de zaken lichtjes overdreven, om er een beetje over op te scheppen dat ze bevriend geweest zijn

met de Prins?

Rudy Geldhof: "Neen, neen. Die indruk heb ik nooit gehad. De meeste mensen hebben mij op een zeer bescheiden manier ingelicht. Bepaalde informanten hadden zelfs een zekere schrik om zomaar alles bloot te geven. 't Was allemaal zo fraai niet, hetgeen Prins Karel uitkraamde, en dronk, en over het Hof vertelde. Er was bij sommige mensen een zekere schroom zelfs. Ik heb dat een beetje diplomatisch aan boord moeten leggen om ze zover te krijgen dat ze iets wilden lossen."

Heb je al je informatie via verbale overgave gekregen, of heb je ook geschriften van Prins Karel zelf kunnen raadplegen?

Rudy Geldhof: "Er is een geheim dagboek vol codetekens waar niemand aan uit geraakt. Daar heb je dus niks aan. Er zijn ook een aantal brieven. Die heb ik wel niet zelf in handen gehad, maar Louis De Lentdecker heeft die bestudeerd en ik heb dan gebruik gemaakt van zijn werk."

Enig idee waarom hij een codetaal gebruikte?

Rudy Geldhof: "Dat is het grote vraagteken, hé. Ging dat over het aantal whisky's dat hij dronk? Had dat te maken met dat financieel gevoel waar hij mee bezig was? Niemand weet het."

Tijdens de persconferentie werd verteld dat Prins Karel eigenlijk helemaal niet luxueus leefde...

Rudy Geldhof: "Armtierig zelfs. Hij woonde in een klein vissershuisje. Aan de wand hingen daar geen mooie schilderijen of zo, maar

prullen. Zijn woonkamer stond vol lege conserveblikken, een beetje werk materiaal en oude rommel. Da's heel bizar."

Verbraste hij zoveel geld aan de vrouwen dat hij zich thuis niks meer kon permitteren of zo?

Rudy Geldhof: "Ach, ik weet niet eens of dat er iets mee te maken heeft. Natuurlijk heeft hij veel geld verbrast aan vrouwen. Hij had de eigenaardige gewoonte van elk nieuw lief dat hij had te overstelpen met rijkdom: obligaties, herenhuizen, appartementen in Brussel, noem maar op. En telkens als het uit was ging hij in proces tegen hen om dat allemaal terug te krijgen. Maar...het geld dat hij aan de vrouwen besteedde is zeker zijn ondergang niet geweest. Volgens mij heeft hij veel geld verloren aan sluwe advocaten in een poging om zijn geld veilig weg te stoppen. Het verlies van dat

groot fortuin is eerder in die richting te zoeken. Maar echt arm is hij nooit geworden. Het feit dat hij zo armtierig woonde had met zijn persoonlijkheid te maken. Hij was een zonderling. Er werd gezegd dat hij van zijn schilderijen moest leven op het einde van zijn leven. Dat is larie. Het is vooral zijn laatste maitresse geweest die dat zo liet overkomen, maar dat is ongeloofwaardig. Die openbare verkoop van al zijn spullen is er geweest - dat kan bijna niet anders - om het Hof een neus te zetten."

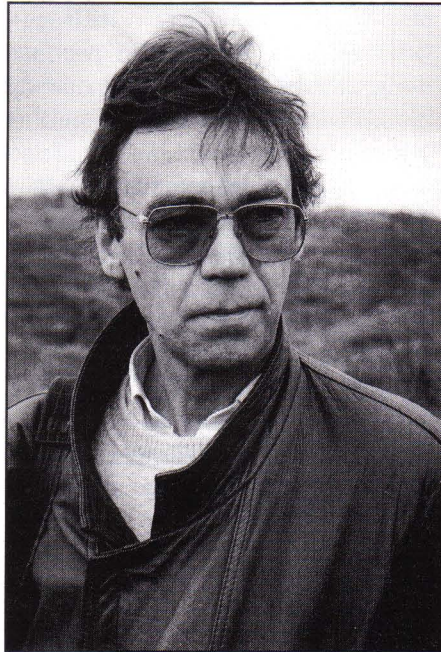
Jon MISSELYN

DE DIJK, 16 EN 23 MEI:
"PRINS KAREL,
GAAAF VAN VLAANDEREN"
VAN RUDY GELDHOF.

Exit Rudi Geldhof (°1942)

(foto: Luk Monsaert)

... de sterren zijn niet uitgegaan
en 't huis is overeind gebleven

*Vanaf zijn twaalfde wist hij dat hij schrijver zou worden**

Na een job in het ouderlijk bedrijf, pakketbootcontroleur, seizoenarbeider en zaalexploitant schreef hij op zijn eenendertigste zijn eerste stuk *Mijn vakantie met Blomme* en zag hij het Nieuw Vlaams Teater in Antwerpen in de Waag, een zoldertheater boven het toenmalig café 't Natiepeerd in de Lange Noordstraat, zijn eerste twee eenakters *De Geit* en *Buurt* creëren in een regie van directeur Wil Beckers.

In 1976 volgde *Carmen de Vamp van Sevilla* een grotesk muzikaal spektakel over hypocrisie en sex, samen met regisseur Jacky Tummers. Hij kreeg meer honger naar theater en stichtte in Brugge het piepkleine Theater De Kelk (achter een café in de Veldstraat).

Vanaf dat ogenblik produceert hij met regelmaat stukken met een voor kamer-

theater geknippede bezetting. Malpertuis (Tielt) brengt zijn nog steeds veel gespeeld stuk *Het Souper* en het N.V.T. kwam in 1977 met de creatie *Eenentwintigen* en in 1979 (coproductie met De Kelk en Vertikaal) met *Winnaars en Verliezers*.

Vanaf dit ogenblik is het duidelijk dat Rudi Geldhof geen ééndagsvlieg is, maar een duidelijke aanwezigheid wordt in de wereld van de eigen dramaturgie. De critici sparen hem niet in deze beginperiode. Sommigen vergelijken zijn werk met de tranches-de-vie van F.X. Kroetz. Zijn monoloog *Noch vis noch Vlees* werd in de door Jaak Vissenaken geregisseerde en gespeelde versie *De vrije Madam* een groot publiek succes. Rudi kreeg er de Visser Neerlandia-prijs voor.

In het begin van de 80-er jaren wordt hij bedacht met nog drie prijzen: de Nestor de Tière-Prijs, de Prijs van de Provincie West-Vlaanderen en de Van Veldekeprijs.

Voor het theater schrijft hij het nog meer

dan 100 maal gespeelde *Katanga Diane* (De Kelk - 1978), *Rob en Liesbeth* (De Kelk 1981) en *Huis van Vertrouwen* (Korrekelder - 1988) en *Prins Karel, Graaf van Vlaanderen* (Arca-1992).

In de jaren 80-er jaren spitst zijn schrijverstalent zich toe op T.V. - scenario's: de novellen *Lente* en *Tantes* van Cyriel Buysse, de BRT-series *Klein Londen*, *klein Berlijn* en vorig jaar *De Bossen van Vlaanderen*, alle BRT-producties.

Met het heengaan van Rudi Geldhof wordt het landschap van de Vlaamse dramaturgie beslist weer wat armer.

In oktober '92 verschijnt in het kader van de uitgaven van de Vereniging van Westvlaamse schrijvers over hem een monografie van de hand van Roger Arteel.

Walter Groener

* interview uit Nieuw Vlaams Theater (voor een eigen dramaturgie), Uitg. N.V.T. 1983.

RUDY IS NIET MEER...

Ook dit jaar heeft het noodlot onze club een zware slag toegediend.

Wij hadden je net van het bestuur uit willen vragen ...

Ik zou je die morgen erover opbellen ...

Je gedreven gebondenheid aan de ander
Je eerlijkheid met jezelf
Je gevoeligheid en twijfels
maakten je tot één van die zeldzame mensen
wiens ontmoeting altijd boeiend was.

Het plotse en onverwachte overlijden van Rudy laat ons allen met verstomming en leegte achter. Het is als een stuk van onze jeugd wat met hem verdwijnt.

Vlaanderen verliest met Rudy één van zijn belangrijkste toneelauteurs en scenaristen, die op krachtige en fijngevoelige manier alle figuren wist te typeren.

Als schrijver van een 15-tal toneelstukken waaronder "Katanga Diane", "De Vrije Madam" en "Het Souper" kreeg Rudy meerdere prijzen.

Als scenarioschrijver voor televisie was hij het boegbeeld van 'Made in Vlaanderen', met zijn bewerking van Cyriel Buysse's "Lente", met "De bossen van Vlaanderen" en "Klein Londen, Klein Berlijn".

"Hij kon de lekkerste dialoog in de mond van de acteur leggen... en speelde daarbij heel kort op de bal" zegt steracteur Jo De Meyer.

Rudy, die door zijn eenvoud met iedereen over de baan kon, die leefde tussen, met en door de ander... zal voor ons voortleven in zijn personages die hij zo levendig en herkenbaar beschreef in hun conflict met zichzelf en hun omgeving.

Onze club is een Vrij Man kwijt.

Aan zijn familie, en vooral zijn zonen die lid zijn van onze vereniging, willen we langs deze weg ons welgemeend medeleven laten blijken.

Luc Geldof (namens het bestuur)

